

Наталія Коломієць,

*к. пед. н., доцент кафедри виховних технологій та педагогічної творчості
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, Україна*

НЕПЕРЕРВНА ОСВІТА ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

Для громадян нашої держави особливої актуальності набувають потреби в самореалізації, самовдосконаленні та розкритті свого творчого потенціалу. Широкі можливості для цього відкриваються завдяки вдосконаленню в Україні системи неперервної освіти.

Ідею про неперервність освіти деякі дослідники знаходять ще в Аристотеля, Сократа, Платона, Конфуція, Сенеки, джерелом якої є релігійно-філософські уявлення і вчення про постійне духовне вдосконалення людини. Попередником сучасних поглядів на неперервну освіту вважається Я. - А. Коменський, який зазначав, що кожний вік підходить для навчання і в людини в житті взагалі немає іншої мети, крім навчання. Неперервна освіта розвивалася, з одного боку, як педагогічна концепція, а з іншого – як феномен практики.

У сучасному світі зростає усвідомлення того, що людина повинна мати доступ до освіти впродовж життя. Спочатку неперервна освіта трактувалась як навчання дорослих, мета якого – компенсація упущень шкільної освіти, поповнення знань, пов'язане з вимогами життя. Зараз же увага зосередилась на проблемі підвищення кваліфікації, розробляються питання функціонування освіти, організація різних її форм для того, щоб добитися більш ефективної участі спеціаліста у галузі своєї діяльності [6, с. 81]. Метою такої освіти є якісна підготовка педагогічних кадрів, здатних здійснювати професійну діяльність на засадах гуманізму, демократії, вільної конкуренції та високих технологій [5].

Проблеми становлення, розвитку, теоретико-методологічні основи, організаційні форми неперервної педагогічної освіти розглядаються у працях